

passer. Lad os antage f. Ex. at der bliver Spørgsmaal om Kyllinger, Høns, Wænder, Gjøes osv., lad os foreskille os, at en Kone kommer gaende til Byen med en Kurv fuld af Kyllinger og vil sælge dem i Byen, og en af de Sagkyndige faar i Sinde at undersøge hendes Kurv og finder noget Mistænkligt ved en Kylling, hvad skal der saa gøres ved den? Den maa tages frem og skjæres over i Midten, naar Vedkommende forlanger det, og begge Dele maa saa forsegles, for at Identiteten kan konstateres. Hvad der videre skal foretages med den, maa formodentlig bero paa de Bestemmelser, Justitsministeren skal give, og jeg har derfor ikke noget Videre at sige derom; men jeg tror ved det angivne Exempel tilstrækkelig at have paaviist, at der kan møde Tilfælde, som man ved Lovens Affattelse ikke har havt for Øje, og det er dog bedst at undgaa Saadant. — Det er forbudt at sælge fordærvede Stoffer, og dertil maa naturligvis raadne Fødemidler henføres; det er fremdeles i § 5 befalet, at den, der behandler saadanne fordærvede Levnetsmidler paa en Maade, der er beregnet paa at skjule deres Tilstand, kan straffes med Fængsel eller endnu haardere, hvis han falder ind under Straffelovens Regler. Jeg tror ikke, at der her ved er taget Hensyn til Bildt; efter Manges Mening maa dette, før det ret bliver pikant, bringes i en Tilstand, som efter Andres Mening maa betegnes som forðærvet. Jeg vil særlig henlede Opmærksomheden — og det er den høitærede Minister for Island, jeg vil henvende Ordet til — paa de islandste Nyper. Det er sjældent, at man ser dem herne i Danmark, uden at de i det mindste — jeg lægger Eftertryk herpaa — ere i halvfordærved Tilstand. De kunne holde sig temmelig længe, men Indvoldene opløses først og flyde ud igjennem Næbet, og naar man ser en islandst Nype, kan man være vis paa, at Indvoldene ere ved at gaa denne Vej. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet: Kunne disse falbydes i Fremtiden? Jeg skjønner ikke, at dette er Tilfældet, men hvorledes vil det gaa, hvis der kommer en dygtig Restauratør, der tager dem under Behandling og ved sin Kunst laver dem til en fortræffelig Ret? Han maa komme ind under § 5 og sættes i Fængsel, der er ikke Andet for (Magen „i bedragerisk Hensigt!“); ja, han skjuler det, og naar han saa sælger den for god Mad, maa man vel kunne sige, at han kommer ind under § 5. Hvis man lægger Vægt paa Ordene: „den bedrageriske Hensigt“ i § 5 og tager imod Forsikringen om, at han har havt de reelleste Hensigter, kommer Paragraphen aldrig til Anvendelse; det er vistnok klart. Jeg ser igrigt ikke rettere, end at man har været noget streng mod Fabrikkerne i § 5 i Sammenligning med den Fremgangmaade, der bruges i § 6 mod dem, der forhandle; ih-

de, der forhandle forfalskede eller blandede Varer, kunne dog slippe, naar de selv betegne, hvad det er, de falbyde, men de, der fabrikere dem, har man ikke givet saadan Leilighed til at undgaa Straf. § 7 maa formodentlig sættes i Forbindelse med § 5, men Sammenhængen dermed er mig ikke klar.

Det, jeg altsaa lægger Vægt paa, er, at vi i Henhold til § 4 faae oprettet et nyt Institut, der væsentlig ad feniist og mikroskopisk Vej er istand til at foretage paelidelige Undersøgelser. Dersom man saa ved Siden deraf finder Trang til en lettere Afgang til at undersøge, nu vel, lad os vedtage noget Saadant. Søger man Trang til — og det kan der vist være, — at paabyde, at Vægt opføres paa Brødet, lad os saa optage det. Finder man endvidere Trang til, at Beskaffenheden af Brødet, Blandingen af Brødet, naar det er blandet, skal betegnes paa en eller anden Maade, nu vel, det siger jeg Ja til, og dersom man endvidere ønsker, at de, der ere domfældte, fundne skyldige i Forfalskning af Levnetsmidler, skulle se Dommen offentliggjort i Aviserne, siger jeg: med Fornøielse; Bestemmelser af den Natur skal jeg gjerne gaa ind paa. Men der er andre Regler i Lovforslaget, om hvilke jeg maa være af den Mening, at det er bedst at vente med dem, indtil der er erhvervet et sikkert Grundlag at støtte Undersøgelserne paa.

Nump: Jeg hører til dem, der med meget stor Tilfredshed have set dette Lovforslag komme frem, og haaber, at det skal føre til et endeligt Resultat, jaaledes at det bliver vedtaget væsentlig i den Stikkelse, hvori det foreligger, at altsaa Hovedpunkterne deri blive bibeholdt. Naar man vilde indstrenke Lovforslaget til Oprettelsen af et Laboratorium i Kjøbenhavn til Foretagelse af Undersøgelser, ja saa vilde derved vist nok kunne naas meget interessante videnskabelige Resultater; men jeg tvivler høilig paa, at man virkelig vilde naae et praktisk Resultat med Hensyn til, hvad der haves for Die, at skjærme Befolkningen mod de overhaandtagende Varesorfalskninger. Manglerne ved den nuværende Ordning findes paa to Punkter. Det ene Punkt er Banskiligheden for Politiet ved at stride ind mod Varesorfalskninger. Jeg tænker heved paa Politiet udenfor Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn ser man ganske vist Varesorfalskninger jævnlig blive Gjenstand for Forsøgning. Politiet har nemlig her de fornødne Kræfter til sin Naadighed, men anderledes er det udenfor Kjøbenhavn. Jeg er overbevist om, at gennemgaaende hører Anlæggelse af Politifager i Anledning af Varesorfalskninger udenfor Kjøbenhavn til de sjældne Undtagelser, og det ingenlunde fordi Politiet ikke er midkjært, men fordi det i Virkeligheden ikke er istand til at magte Opgaven og det af en dobbelt